

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 178.

Ellevte Sæssion.

56de Møde.

Torsdagen den 6te Marts Kl. 1.

(Fortsat)

Ordføreren (N. Hage) (forts.): Den 29de December 1852 indgav den samme Mand til den danske Regjering et bindende og bestemt Forslag, hvorved han bad om Concession til at anlægge en Jernbane gennem Sylland og forpligtede sig til at udføre dette Anlæg i Løbet af 5-6 Aar; han tilbød at bygge en Jernbane fra Ballum-Egnen i Slesvig til Frederikshavn med Bro over Limfjorden; den hele Bane, incl. den slesvigste Bane, som han havde Concession paa, vilde blive 80 Mile; alt det, han forlangte, var en Rentegaranti paa 4 pCt. af 7 Millioner Rd. for den Strækning, der var at anlægge fra Aalborg til Frederikshavn, og det endda kun i nogle Aar, hvis Antal nærmere skulde bestemmes; der var ingen anden Fordeel, som han betingede sig, han erklærede sig istand til at udføre dette og forpligtede sig til at være færdig med den af mig nævnte Banestrækning inden Udgangen af det Aar, som vi nu leve i, nemlig 1860. Det var et for Sylland og for hele Landet saa fordeelagtigt, man kan gjerne sige saa glimrende Tilbud, at man ikke vet veed, hvad man meest skal forbause sig over, enten dette fordeelagtige Tilbud, eller den Sløvhed, Rigeghidighed og uforsvarelige Tilsidefættelse af de allervigtigste Interesser, som bevægede Regjeringen til ikke at gaae ind paa dette Tilbud; det faldt hen, men blev forøvrigt gjentaget endnu i Februar Maaned 1853.

Senere Forhandlinger med Sir Morton Peto have ikke ført til noget Resultat, jeg skal ikke videre berøre dette, men nu blot komme til det endelige Udfald af alle Forhandlingerne med ham, og det er Tverbanen, dette efter min Mening uheldigste Foretagende, som vi vel kunne finde paa at faae gennemført. Jeg gjentager, dersom vi nu skulde faae noget Fornuftigt ud af vore Forhandlinger og vore Forslag, saa maae vi vide, hvad Tverbanetræhenten vil gjøre ligeoverfor de Forslag, som vi stille, og jeg gjentager atter, at der ikke fra Majoritetens Side i Udvalget, og jeg haaber idetmindste heller ikke fra det ærede Things Side vil være nogen stiv Paaataelighed med Hensyn til enkelte Punkter, som han kunde ønske forandrede i det af os foreslaaede Lovudkast. Med Hensyn til Lovudkastet selv og Betænkningen skal jeg, som jeg før sagde, ikke nærmere gaae ind derpaa nu, forbeholdende mig at gjennemgaae og besvare det, som maatte blive nødvendigt, naar de Herrer, som have stillet Ændringsforslag, nærmere have udtalt sig, og Thinget i det Hele taget tilkjendegiver sin Mening om Sagen.

Sessen: Siden jeg som Medlem af den forrige Regjering havde den Ære at indbringe det foreliggende Lovudkast, er der hængaet to Maaned, i hvilke jeg antager, at alle de Erindringer, der kunne være at fremsætte imod Forslaget, ere fremkomne, og jeg troer visstnok ikke, at Hensynet til Regjeringen har afholdt Nogen fra at fremsætte Ændringerne i den allerstærpeste Form; men naar de Erindringer, der have været gjorte gjældende imod Lovud-